

[Aksel Møller.]

steren og Finansudvalgene at opnaa en Forhøjelse, ligesom der gives Adgang til i det hele taget at fravige en Del af Lovens Bestemmelser. Paa samme Maade ønsker man Adgang til at yde Oprejsning gennem Hædersgaver til Personer, der som Følge af Mistanke for landsforræderiske Handlinger har været Genstand for det, man kalder Stikkerlikvidationer. De vil, hvis de er blevet invalideret, efter dette Ændringsforslag til § 63 kunne faa tillagt en Hædersgave, og er de blevet dræbt, vil deres efterladte kunne faa tillagt en Hædersgave. Men Betingelsen herfor er naturligvis, at de har været uskyldige i det, de blev mistænkt for. Fremgangsmaaden forekommer mig betryggende, fordi det ligger i Erstatningsraadets Haand i hvert enkelt Tilfælde at tage Stilling til, hvorvidt Spørgsmaal om Hædersgave til saadanne Personer skal rejses, og det ligger i Rigsdagens Haand gennem Behandlingen i Finansudvalgene at afgøre, hvorvidt Hædersgave skal tildeles.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at indstille det saaledes forelagte Ændringsforslag sammen med de øvrige Ændringsforslag til det høje Tings Vedtagelse.

Ministeren for særlige Anliggender (Mogens Fog): Jeg vil gerne takke Ordføreren for Udvalget, det ærede Medlem Hr. Aksel Møller, for hans anbefalende Ord om det af mig stillede Ændringsforslag.

Øllgaard: I Anledning af den Debat, der blev ført her i Formiddag angaaende Kommunisternes Forhold, vil jeg gerne sige, at de Taler, det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har holdt fra denne Talerstol, kan jo kun gøre et stærkt Indtryk, og det er klart, at alle vi, der har Medansvaret for det, der er passeret i den Sag, maa føle vor Samvittighed berørt deraf. For øvrigt tror jeg, jeg tør sige, at det, lige fra den Dag Lovforslaget om Internering af Kommunisterne blev forelagt for os, har været en Samvittighedssag for os at gøre det saa godt, som vi overhovedet kunde. Vor Motivering for — og ogsaa min Motivering for i det hele taget at gaa med til Loven om Internering af Kommuniste — var Beskyttelsesmomentet, og det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen og det kommunistiske Parti maa søge at forstaa, at det ikke var af Ondskab mod Kommunisterne, at vi gjorde det. Dengang Spørgsmaalet om Jødernes Deportation kom til at ligge for, var der

ogsaa Tanker fremme om fra dansk Side at foretage en Internering af Jøderne som en Beskyttelsesforanstaltning, altsaa den samme Tanke som laa til Grund for Internering af Kommunisterne. Paa det Tidspunkt var man blevet nogle Erfaringer rigere, saa det blev der selvfølgelig sagt nej til.

Naar det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen lægger Ansvar for Kommunisternes Behandling saa stærkt over paa Rigsdagens enkelte Medlemmer, vil jeg gøre opmærksom paa, at naar der fra Rigsdagens Side blev nedsat et Udvalg til at følge Kommunisternes Forhold, saa var Motiveringen den, at man nærede Bekymring for, at det ikke skulde gaa saadan, at vi kunde være det bekendt, og naar der var nedsat et saadant Udvalg, saa maatte de enkelte Medlemmer af Rigsdagen ogsaa have Lov til at gaa ud fra, at der i den Forbindelse blev gjort, hvad det var anstændigt og rigtigt at gøre.

Endelig vil jeg med Hensyn til Spørgsmaalet om den 28. August, da det var klart, at den danske Regering vilde blive fjernet af Tyskerne, sige, at Fængselsdøren burde have været aabnet for Kommunisterne, men Ansvar for, at det gik, som det gik, kan dog heller ikke paalægges de enkelte Medlemmer af Rigsdagen. Det er jo ikke almindeligt, at de enkelte Medlemmer af Rigsdagen griber ind i de enkelte Ministeriers øjeblikkelige Dispositioner. Hvorvidt Ansvar skal fordeles mellem Regeringens Medlemmer, tør vel ogsaa være tvivlsomt. Efter alt, hvad der er gaaet forud i den Sag, maatte Regeringens enkelte Medlemmer forudsætte, at de enkelte Ministeriers Chefer røgtede de øjeblikkelige Opgaver, der laa for inden for hvert enkelt Ministerium, og derfor kan jeg ikke se andet, end at Ansvar for det, der skete den 28.—29. August med Hensyn til Kommunisternes Forhold, maa hvile paa den daværende Justitsminister.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Martin Nielsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Martin Nielsen: Jeg er ikke blind for, at Hovedansvaret naturligvis maa hvile paa Regeringen og dens enkelte Medlemmer, og jeg mener, at Ansvar for det, der skete den 28.—29. August med Hensyn til Kommunisternes Forhold, maa hvile paa den daværende Justitsminister.